

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 22 - 28 noiembrie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

O, Mântuitorul meu, fă ca printr-o dorință fierbinte și stăruitoare, să cauți perla înțelepciunii dumnezeieștii, cel puțin așa precum caută oamenii comorile și banii, căci Tu ai promis că dacă o voi căuta în acest fel, o voi afla...

O, Iubire neprețuită, o, minunată unire a iubirii cu Dumnezeu cel Preaiubitor, Tu te numești iubire și reprezinți piatra neprețuită, singură în ființă, dar totuși întreită în Persoane, și atât de iubită în unire, că pe toți cei care se unesc și se apropie de Tine, îi face de un singur spirit cu Tine. Descoperă-mi și mie această perlă neprețuită pentru ca să trăiesc pentru ea și să o dobândesc. Iată îți ofer toate cele pe care le am; iar atunci când voi avea mai mult, mai mult îți voi oferi, deoarece toate acestea sunt mici, față de ceea ce este cu adevărat prețios. Fă, Doamne, prin harul tău, să-Ți servesc nu pentru recompensă, ci din iubire curată față de Tine. Amin. (După L. da Ponte)

4. Deșertăciune, prin urmare, e să cauți avuțiile trecătoare, după cum zadarnic este să-ți pui în ele nădejdea. Deșertăciune, de asemeni, să jinduești după onoruri sau să râvnești să fii ridicat la scaunele înalte. Deșertăciune, să te lași târât de dorințele trupului, poftind acele lucruri de pe urma căroră, la sfârșit, omul nu culege decât osânda. Deșertăciune e să tânjești să ai parte de o viață cât mai lungă, în loc să te îngrijești ca viața dată ție să fie cât mai bună. Deșertăciune, să fii cu ochii numai la viața de față și de cea viitoare, cu nesăbuintă, să nu-ți pese. Deșertăciune, să-ți lipești inima de ceea ce trece cu repeziciune, în loc de a grăbi pasul spre acel loc unde desfătările nu au sfârșit, ci rămân ca o bucurie veșnică.

Imitativitatea lui Cristos Thomas a Kempis

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Rareș Oros, Alina Silaghi și Karla Mihaela Bontu** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) *“În această noapte vor cere de la tine sufletul tău”*

Aceasta este mai mult decât o anunțare a morții. Pentru că acest om era mort chiar înainte de a muri. Aceasta este o chemare la a da socoteală. Aceasta este judecata înaintea lui Dumnezeu. Aici Dumnezeu îi spune bogatului că toată viața sa a fost în zadar, că toate faptele sale nu valorează nimic.

David A. Redding a spus despre felul în care a murit fermierul bogat: “... Dumnezeu a spus: ‘În această noapte’, și el a murit. Poate în graba frenetică de a-și construi hambare și-a pierdut sănătatea. Când era gata să se retragă și să trăiască din grăsimea acumulată, timpul lui a expirat. Moartea sa nu este un mister de rezolvat; pur și simplu s-a ars pregătindu-se pentru zilele ploioase... De ani de zile, prin nebunia sa, îl chema pe antreprenorul de pompe funebre... Omul a murit pentru că a fost nebun. În mod deliberat și-a suflat lumânarea cu viforul lăcomiei sale” (David A. Redding, *The Parables He Told*. Fleming H. Revell Company. Old Tappan, New Jersey 1962). Dumnezeu ține la noi într-atât încât ne dă mai mult decât această parabolă ca avertisment. Ține la noi într-atât încât ne dă un Mântuitor care să ne împiedice să acționăm ca niște nebuni. A venit ca să avem viață, nu o viață prinsă în capcana banilor, ci o viață liberă, din belșug, în comuniune cu Creatorul nostru.

“Ale cui vor fi?” “Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?” A fost atât de absorbit de sine încât nu a avut nici un prieten căruia să îi poată lăsa bunurile sale. Cât de mult a lăsat în urmă? Toate bunurile pentru care a lucrat în viața sa! Nimănu!

“Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.” Bogăția care contează în ochii lui Dumnezeu este adunată de un suflet care a învățat să se roage, de o conștiință clară, de o viață dedicată Celui care deține pământul de pe ambele maluri ale râului, de un suflet care a căutat și a primit iertarea lui Dumnezeu, de un om care crede că toate hambarele pe care le are sunt cu adevărat ale lui Dumnezeu, încredințate lui pentru a fi folosite nu doar pentru sine ci și pentru alții. Așa după cum i-a scris Sf. Pavel lui Timotei, “Celor bogați în veacul de acum poruncește-le să nu se semețească, nici să-și pună nădejdea în bogăția cea nestatornică, ci în Dumnezeul cel viu, Care ne dă cu belșug toate, spre îndulcirea noastră, să facă ce e bine, să se înavuțească în fapte bune, să fie darnici, să fie cu inimă largă, agonisindu-și lor bună temelie în veacul viitor, ca să dobândească, cu adevărat, viața veșnică” (1Timotei 6,17-19).

Într-o zi un bogat proprietar de pământuri i-a arătat unui tânăr preot imensa sa fermă. “Totul în acea direcție, cât de departe poți vedea, este al meu”, a spus el. Apoi întorcându-se spre est, sud și vest, a spus același lucru. Tânărul preot i-a răspuns: “M-ai întors spre toate cele patru direcții ale pământului, și mi-ai arătat tot ce ai. Un lucru însă nu mi-ai spus”. Și-a ridicat mâna și a arătat în sus. “Cât de mult ai în acea direcție?” “Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.”